

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 46.834/3
VAN 30 JUNI 2009

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 9 juni 2009 door de Minister van Volksgezondheid verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot vaststelling van de bepalingen inzake melding van ernstige ongewenste bijwerkingen en ernstige ongewenste voorvallen met betrekking tot het menselijk lichaamsmateriaal", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan ⁽¹⁾.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt ertoe bepalingen vast te stellen inzake de melding van ernstige ongewenste bijwerkingen en ernstige ongewenste voorvallen met betrekking tot het menselijk lichaamsmateriaal dat in banken voor menselijk lichaamsmateriaal, intermediaire structuren voor menselijk lichaamsmateriaal, productie-instellingen of in ziekenhuizen wordt gebruikt. Het strekt tot de gedeeltelijke omzetting in het interne recht van richtlijn 2004/23/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van kwaliteits- en veiligheidsnormen voor het doneren, verkrijgen, testen, bewerken, bewaren en distribueren van menselijke weefsels en cellen en van richtlijn 2006/86/EG van de Commissie van 24 oktober 2006 ter uitvoering van richtlijn 2004/23/EG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de traceerbaarheidsvereisten, de melding van ernstige bijwerkingen en ernstige ongewenste voorvallen en bepaalde technische voorschriften voor het coderen, bewerken, conserveren, bewaren en distribueren van menselijke weefsels en cellen.

3. De kwaliteits- en de veiligheidsnormen waaraan de banken voor menselijk lichaamsmateriaal en de intermediaire structuren voor menselijk lichaamsmateriaal moeten voldoen om te kunnen worden erkend, en die door de Koning worden vastgesteld op grond van artikel 7, § 3, eerste lid, van de wet van 19 december 2008 inzake het

⁽¹⁾ Gelet op de hem toegemeten tijd, het zeer hoge aantal aan een termijn gebonden adviesaanvragen en de omvang ervan, heeft de afdeling Wetgeving bovendien met betrekking tot die punten geen doorgedreven onderzoek van het ontwerp kunnen verrichten. Uit de vaststelling dat over een bepaling ervan in dit advies niets wordt gezegd, mag niet zonder meer worden afgeleid dat er niets over gezegd kan worden en, indien er iets over wordt gezegd, dat er niets meer over te zeggen valt.

verkrijgen en het gebruik van menselijk lichaamsmateriaal met het oog op de geneeskundige toepassing op de mens of het wetenschappelijk onderzoek, kunnen nadere regels inzake de melding van de ernstige bijwerkingen en de ernstige ongewenste voorvallen omvatten (zie artikel 7, § 3, vijfde lid, van de wet). Hetzelfde geldt voor de kwaliteitsnormen waaraan de productie-instellingen moeten voldoen die door de Koning worden vastgesteld op grond van artikel 7, § 4, eerste lid, van de wet (in artikel 7, § 4, tweede lid, van de wet van 19 december 2008 wordt verwezen naar artikel 7, § 3, ervan).

Krachtens artikel 19, § 2, van de wet van 19 december 2008 stelt de Koning daarnaast een systeem in voor het melden, het onderzoeken, het registreren en het meedelen van gegevens over alle ernstige ongewenste voorvallen en alle ernstige ongewenste bijwerkingen, "zoals Hij deze nader kan bepalen en die een verband kunnen houden met de kwaliteit of veiligheid van het menselijk lichaamsmateriaal". De Koning bepaalt onder meer de procedure tot melding en overdracht van de gegevens, evenals de instanties waaraan de gegevens moeten worden gemeld.

In de aanhef wordt ook gewag gemaakt van artikel 66 van de wet betreffende de ziekenhuizen en andere verzorgingsinstellingen, gecoördineerd op 10 juli 2008 (hierna: gecoördineerde wet). Luidens die bepaling moeten de ziekenhuizen de normen naleven die worden bepaald door de Koning, na het advies van de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen, afdeling erkenning en programmatie, te hebben ingewonnen. Deze normen hebben onder meer betrekking op de algemene inrichting van de ziekenhuizen; hiertoe kan de Koning onder meer normen bepalen met betrekking tot de vereisten inzake het minimum activiteitsniveau van het ziekenhuis, het soort of de soorten van zorgprogramma's, het soort of de soorten van ziekenhuisdiensten, de administratieve, technische en medisch-technische diensten en de minimale capaciteit aan bedden per ziekenhuis, eventueel rekening houdend met de aard van de activiteiten van de ziekenhuizen. Luidens artikel 69 van de gecoördineerde wet moet ieder ziekenhuis worden erkend door de overheid, bevoegd voor het gezondheidszorgbeleid op grond van de artikelen 128, 130 of 135 van de Grondwet. Om erkend te worden moet het ziekenhuis onder meer voldoen aan de in artikel 66, 1/, van de gecoördineerde wet bedoelde normen.

Het ontworpen besluit vindt in ieder geval rechtsgrond in artikel 19, § 2, van de wet van 19 december 2008.

In zoverre de in het ontworpen besluit opgenomen normen eveneens bedoeld zijn als kwaliteits- en veiligheidsnormen waaraan de banken voor menselijk lichaamsmateriaal en de intermediaire structuren voor menselijk lichaamsmateriaal moeten voldoen om te kunnen worden erkend, als kwaliteitsnormen waaraan de productie-instellingen moeten voldoen om te kunnen worden erkend, en als normen waaraan de ziekenhuizen moeten voldoen om te kunnen worden erkend, vindt het ontworpen besluit tevens rechtsgrond in artikel 7, §§ 3 en 4, van de wet van 19 december 2008 en in artikel 66 van de gecoördineerde wet.

De gemachtigde verklaarde in dat verband wat volgt:

"1. Tegenstelbaarheid t.a.v de ziekenhuizen (en mogelijkheid tot sanctioneren): De aandacht weze gevestigd op punt 2 van het ingevoegde hoofdstuk IV door het ontwerp KB «normen ziekenhuizen» (wijziging KB 23 oktober 1964 tot bepaling van de normen die door de ziekenhuizen en hun diensten moeten worden nageleefd).

Tegenstelbaarheid t.a.v. de instellingen: idem, cfr. artikel 9, eerste lid, van (...) het ontwerp KB «algemene erkenningsvoorwaarden»."

Wat die laatste bepaling betreft, wordt verwezen naar opmerking 7 uit het heden eveneens verleende advies 46.832/3 bij een ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van de algemene voorwaarden waaraan de banken voor menselijk lichaamsmateriaal, de intermediaire structuren en de productie-instellingen moeten voldoen om erkend te worden. In ieder geval zou de rechtszekerheid ermee gediend zijn mocht er in het voorliggende ontwerp duidelijk blijken van worden gegeven dat de erin opgenomen normen ook erkenningsnormen zijn.

4. Het ontworpen besluit bevat een aantal bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 1, § 1, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, zodat rekening dient te worden gehouden met het in artikel 22 van de Grondwet vervatte legaliteitsbeginsel.

De gemachtigde verschaftte in dat verband de volgende toelichting:

"2. Verzamelen van persoonsgegevens - rechtsgrond:

.../...

De mededeling van het unieke donatie-identificatie is noodzakelijk voor het geval een terugroeping van menselijk lichaamsmateriaal nodig is en afkomstig van dezelfde donor/donatie (b.v. in het geval de donor aan een bepaalde ziekte lijdt). Dit is dus noodzakelijk zowel in het kader van de melding van ernstige ongewenste voorvallen en bijwerkingen (art. 19 wet 19 december 2008), als in het kader van de traceerbaarheid (art. 7, § 2, vierde en vijfde lid en 14 wet 19 december 2008). De regeling inzake traceerbaarheid en melding missen hun doel als de kwetsieve persoonsgegevens niet worden [meegedeeld], zoals bedoeld in de bijlagen van het ontwerp van koninklijk besluit.

Als rechtsgrond geldt in het bijzonder:

Art. 7, § 3, vijfde lid: «De in deze paragraaf bedoelde normen kunnen nadere regelen omvatten met betrekking tot de in artikel 14 bedoelde traceerbaarheid, de identificatie van de donor, de melding van de ernstige bijwerkingen en de ernstige ongewenste voorvallen.»

Art. 19, § 1.: «De Koning bepaalt de regelen met betrekking tot de inzameling van gegevens (...)»

§ 2. «De Koning bepaalt een regeling tot instelling van een systeem voor het melden ...»."

Men kan effectief aannemen dat de verwerking van persoonsgegevens noodzakelijk is om het systeem van melding van ernstige bijwerkingen en ernstige ongewenste voorvallen zijn nut niet te doen verliezen, zodat de wetgever zich heeft uitgesproken over die gegevensverwerking en de door de gemachtigde aangehaalde rechtsgronden volstaan.

5. In zoverre taken worden opgedragen aan het Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten of bepalingen van het ontwerp de betrokkenheid van dit agentschap impliceren, dient daartoe mede rechtsgrond te worden gezocht in de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Koning, bedoeld in artikel 108 van de Grondwet, gelezen in samenhang met artikel 4, § 1, tweede lid, en derde lid, 6/, d), van de wet van 20 juli 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten, zoals dat artikel zal zijn gewijzigd bij de inwerkingtreding van de wet van 19 december 2008 ⁽²⁾.

⁽²⁾ Zie het wijzigende artikel 41 van die wet.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

6. Aan de aanhef dient een lid te worden toegevoegd (dat het eerste lid wordt) waarin gewag wordt gemaakt van artikel 108 van de Grondwet, en een lid (dat het tweede lid wordt) waarin gewag wordt gemaakt van artikel 4, § 1, tweede lid, en derde lid, 6/, d), van de wet van 20 juli 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten.

7. In het huidige tweede lid van de aanhef (dat het vierde lid wordt), kan meer specifiek gewag worden gemaakt van artikel 19, § 2, van de erin vermelde wet van 19 december 2008.

8. In het huidige vijfde lid van de aanhef (dat het zevende lid wordt) dient te worden geschreven "nr. 8552" in plaats van "nr. 8558".

Artikel 3

9. Artikel 3, § 3, bevat een subdelegatie van verordenende bevoegdheid aan het Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten.

Met betrekking tot de subdelegatie van verordenende bevoegdheid aan een openbare instelling dient eraan te worden herinnerd dat de Raad van State, afdeling Wetgeving, er in het verleden al meermaals heeft op gewezen dat het toekennen van reglementaire bevoegdheid aan openbare instellingen of organen ervan, moeilijk in overeenstemming te brengen valt met de algemene principes van het Belgisch publiek recht, aangezien erdoor wordt geraakt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en terzake iedere rechtstreekse parlementaire controle ontbreekt. Verordeningen van die aard ontberen daarenboven de waarborgen waarmee de klassieke regelgeving gepaard gaat, zoals die inzake de bekendmaking en de preventieve controle van de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

.../...

Als er in het verleden al uitzonderingen op het delegatieverbod van reglementaire bevoegdheid aan openbare instellingen toelaatbaar werden geacht, betrof het doorgaans delegaties met een beperkte draagwijdte en van een zodanig technische aard, dat ervan mocht worden uitgegaan dat de instellingen, die de betrokken reglementering dienden toe te passen, ook het best geplaatst waren om deze met kennis van zaken uit te werken en de aldus gedelegeerde bevoegdheid uit te oefenen.

De stellers van het ontwerp dienen na te gaan of aan die voorwaarden is voldaan.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN,	
	P. BARRA,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS

ROYAUME DE BELGIQUE

AVIS 46.834/3
DU 30 JUIN 2009

DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ÉTAT

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, troisième chambre, saisi par la Ministre de la Santé publique, le 9 juin 2009, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal "fixant les modalités en matière de notification de réactions indésirables graves et d'incidents indésirables graves relatifs au matériel corporel humain", a donné l'avis suivant:

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation s'est limitée à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique et de l'accomplissement des formalités prescrites ⁽¹⁾.

*

* *

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2. Le projet d'arrêté soumis pour avis entend fixer les modalités en matière de notification de réactions indésirables graves et d'incidents indésirables graves relatifs au matériel corporel humain utilisé dans les banques de matériel corporel humain, les structures intermédiaires de matériel corporel humain, les établissements de production ou les hôpitaux. Il entend transposer partiellement en droit interne la directive 2004/23/CE du Parlement européen et du Conseil du 31 mars 2004 relative à l'établissement de normes de qualité et de sécurité pour le don, l'obtention, le contrôle, la transformation, la conservation, le stockage et la distribution des tissus et cellules humains et la directive 2006/86/CE de la Commission du 24 octobre 2006 portant application de la directive 2004/23/CE du Parlement européen et du Conseil en ce qui concerne les exigences de traçabilité, la notification des réactions et incidents indésirables graves, ainsi que certaines exigences techniques relatives à la codification, à la transformation, à la conservation, au stockage et à la distribution des tissus et cellules d'origine humaine.

⁽¹⁾ Eu égard au temps qui lui est imparti, au très grand nombre de demandes d'avis soumises à un délai et à leur ampleur, la section de législation n'a en outre pas pu procéder à un examen approfondi du projet sur ces points. La circonstance qu'une disposition du projet ne fasse l'objet d'aucune observation dans le présent avis ne peut nullement signifier qu'il n'y a rien à en dire et si une observation est formulée, cela n'implique pas qu'elle est exhaustive.

3. Les normes de qualité et de sécurité auxquelles les banques de matériel corporel humain et les structures intermédiaires de matériel corporel humain doivent satisfaire pour pouvoir être agréées et qui sont fixées par le Roi sur la base de l'article 7, § 3, alinéa 1er, de la loi du 19 décembre 2008 relative à l'obtention et à l'utilisation de matériel corporel humain destiné à des applications médicales humaines ou à des fins de recherche scientifique, peuvent comporter des règles particulières relatives à la notification de réactions graves et d'incidents indésirables graves (voir l'article 7, § 3, alinéa 5, de la loi). Il en va de même pour les normes de qualité auxquelles les établissements de production doivent satisfaire et qui sont fixées par le Roi sur la base de l'article 7, § 4, alinéa 1er, de la loi (l'article 7, § 4, alinéa 2, de la loi du 19 décembre 2008 renvoie à son article 7, § 3).

En vertu de l'article 19, § 2, de la loi du 19 décembre 2008, le Roi instaure en outre un système permettant de notifier, d'examiner, d'enregistrer et de communiquer des informations concernant tout incident indésirable grave ou toute réaction indésirable grave "tels qu'il peut les préciser et qui peuvent être en rapport avec la qualité ou la sécurité de matériel corporel humain". Le Roi établit notamment la procédure de notification et de transmission des informations, ainsi que les instances auxquelles les informations doivent être notifiées.

Le préambule fait également mention de l'article 66 de la loi relative aux hôpitaux et à d'autres établissements de soins, coordonnée le 10 juillet 2008 (ci-après: la loi coordonnée). Aux termes de cette disposition, les hôpitaux doivent répondre aux normes fixées par le Roi, après avis du Conseil national des Établissements hospitaliers, section agrément et programmation. Ces normes concernent notamment l'organisation générale des hôpitaux; à cet effet, le Roi peut fixer notamment des normes relatives aux conditions en matière de niveau d'activité minimum de l'hôpital, de type ou types de programmes de soins, de type ou types de services hospitaliers, aux services administratifs, techniques et médico-techniques et à la capacité minimale de lits par hôpital, tenant compte éventuellement de la nature des activités des hôpitaux. Aux termes de l'article 69 de la loi coordonnée, tout hôpital doit être agréé par l'autorité compétente pour la politique en matière de santé en vertu des articles 128, 130 ou 135 de la Constitution. Pour être agréé, l'hôpital doit notamment répondre aux normes visées à l'article 66, 1/, de la loi coordonnée.

L'arrêté en projet trouve en tout cas son fondement juridique à l'article 19, § 2, de la loi du 19 décembre 2008.

Dans la mesure où les normes figurant dans l'arrêté en projet sont également conçues comme normes de qualité et de sécurité auxquelles les banques de matériel corporel humain et les structures intermédiaires de matériel corporel humain doivent satisfaire pour pouvoir être agréées, comme normes de qualité auxquelles les établissements de production doivent satisfaire pour être agréés et comme normes auxquelles les hôpitaux doivent satisfaire pour pouvoir être agréés, l'arrêté en projet trouve également son fondement juridique dans l'article 7, §§ 3 et 4, de la loi du 19 décembre 2008 et l'article 66 de la loi coordonnée.

Le délégué a déclaré à cet égard ce qui suit:

"1. Tegenstelbaarheid t.a.v de ziekenhuizen (en mogelijkheid tot sanctioneren): De aandacht weze gevestigd op punt 2 van het ingevoegde hoofdstuk IV door het ontwerp KB «normen ziekenhuizen» (wijziging KB 23 oktober 1964 tot bepaling van de normen die door de ziekenhuizen en hun diensten moeten worden nageleefd).

Tegenstelbaarheid t.a.v. de instellingen : idem, cfr. artikel 9, eerste lid, van (...) het ontwerp KB «algemene erkenningsvoorwaarden»."

Concernant cette dernière disposition, on se référera à l'observation 7 de l'avis 46.832/3 rendu également ce jour sur un projet d'arrêté royal fixant les conditions générales auxquelles les banques de matériel corporel humain, les structures intermédiaires et les établissements de production doivent satisfaire pour être agréés. Quoiqu'il en soit, le projet à l'examen gagnerait en sécurité juridique s'il faisait clairement apparaître que les normes qui y figurent sont également des normes d'agrément.

4. L'arrêté en projet comporte un certain nombre de dispositions relatives au traitement de données à caractère personnel au sens de l'article 1er, § 1er, de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel, de sorte qu'il convient de tenir compte du principe de légalité inscrit à l'article 22 de la Constitution.

Le délégué a fourni à cet égard l'explication suivante:

.../...

"2. Verzamelen van persoonsgegevens - rechtsgrond:

De mededeling van het unieke donatie-identificatie is noodzakelijk voor het geval een terugroeping van menselijk lichaamsmateriaal nodig is en afkomstig van dezelfde donor/donatie (b.v. in het geval de donor aan een bepaalde ziekte lijdt). Dit is dus noodzakelijk zowel in het kader van de melding van ernstige ongewenste voorvallen en bijwerkingen (art. 19 wet 19 december 2008), als in het kader van de traceerbaarheid (art. 7, § 2, vierde en vijfde lid en 14 wet 19 december 2008). De regeling inzake traceerbaarheid en melding missen hun doel als de kwetsieuze persoonsgegevens niet worden [meegedeeld], zoals bedoeld in de bijlagen van het ontwerp van koninklijk besluit.

Als rechtsgrond geldt in het bijzonder :

Art. 7, § 3, vijfde lid: «De in deze paragraaf bedoelde normen kunnen nadere regelen omvatten met betrekking tot de in artikel 14 bedoelde traceerbaarheid, de identificatie van de donor, de melding van de ernstige bijwerkingen en de ernstige ongewenste voorvallen.»

Art. 19, § 1.: «De Koning bepaalt de regelen met betrekking tot de inzameling van gegevens (...)»

§ 2. «De Koning bepaalt een regeling tot instelling van een systeem voor het melden ...»."

On peut effectivement admettre que le traitement de données à caractère personnel est nécessaire pour ne pas vider de son intitulé le système de notification des réactions graves ou des incidents indésirables graves, de sorte que le législateur s'est prononcé sur ce traitement de données et que les fondements juridiques invoqués par le délégué sont satisfaisants.

5. Dans la mesure où des missions sont confiées à l'Agence fédérale des médicaments et des produits de santé ou dans la mesure où les dispositions du projet prévoient la participation de cette agence, on recherchera également un fondement juridique dans le pouvoir général d'exécution du Roi, inscrit à l'article 108 de la Constitution, combiné à l'article 4, § 1er, alinéa 2 et alinéa 3, 6/, d), de la loi du 20 juillet 2006 relative à la création et au fonctionnement de l'Agence fédérale des médicaments et des produits de santé, tel que cet article sera modifié lors de l'entrée en vigueur de la loi du 19 décembre 2008 ⁽²⁾.

⁽²⁾ Voir l'article modificatif 41 de cette loi.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

6. Il convient d'ajouter au préambule un alinéa (qui devient le premier alinéa) faisant mention de l'article 108 de la Constitution et un alinéa (qui devient le deuxième alinéa) faisant référence à l'article 4, § 1er, alinéa 2, et alinéa 3, 6/, d), de la loi du 20 juillet 2006 relative à la création et au fonctionnement de l'Agence fédérale des médicaments et des produits de santé.

7. L'actuel deuxième alinéa du préambule (qui devient le quatrième alinéa) peut plus spécifiquement mentionner l'article 19, § 2, de la loi du 19 décembre 2008 dont il fait état.

8. À l'actuel cinquième alinéa du préambule (qui devient le septième alinéa), on écrira "n/ 8552" au lieu de "n/ 8558".

Article 3

9. L'article 3, § 3, comporte une subdélégation de pouvoir réglementaire à l'Agence fédérale des médicaments et des produits de santé.

En ce qui concerne la subdélégation de pouvoir réglementaire à un organisme public, il convient de rappeler que le Conseil d'État, section de législation, a déjà souligné à plusieurs reprises, par le passé, que l'attribution de compétences réglementaires à des organismes publics ou à leurs organes est difficilement conciliable avec les principes généraux du droit public belge, en ce qu'il est ainsi porté atteinte au principe de l'unité du pouvoir réglementaire et que tout contrôle parlementaire direct fait défaut en la matière. Les actes réglementaires de ce type sont en outre dépourvus des garanties dont est assortie la réglementation classique, telles que celles en matière de publication et de contrôle préventif exercé par la section de législation du Conseil d'État.

.../...

Si, dans le passé, certaines exceptions à l'interdiction de déléguer une compétence réglementaire à des organismes publics ont déjà été jugées admissibles, il s'agissait généralement de délégations de portée limitée et d'une technicité telle que l'on pouvait considérer que les organismes qui devaient appliquer la réglementation concernée, étaient également les mieux placés pour l'élaborer en connaissance de cause et exercer la compétence ainsi déléguée.

Les auteurs du projet doivent examiner s'il est satisfait à ces conditions.

La chambre était composée de

Messieurs	J. SMETS,	conseiller d'État, président,
	B. SEUTIN, P. BARRA,	conseillers d'État,
	H. COUSY,	assesseur de la section de législation,
Madame	A.-M. GOOSSENS,	greffier.

Le rapport a été présenté par Mme R. THIELEMANS, premier auditeur.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. D. MOONS, conseiller d'État.

LE GREFFIER,

LE PRÉSIDENT,

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS